

Augsburg, 20. April 1569

An Johannes Crato von Kraffttheim

UB Breslau, Ms. 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 339 (fol. 450r-v).

Nobili viro, doctrina et virtute praestanti, D. Io[anni] Cratoni à Crafftheim, archiatro Caesareo, sacri palatij Comiti. Domino et patrono suo colendo. Wien.

S. Sperabam, ante discessum in thermas Marchionicas meum (quem iam nihil praeter aurigam moratur) eâdem opera et binis E. T. literis responsurum, et Ciceronianas lucubratiunculas missurum esse me. Sed et hic auriga me moratur, qui libros intra dies demum 10 allatus esse dicitur. Vrget valetudo, ver solicitat, hinc auolare quam abire mallem: non tam spe recuperandae illius, quam ne ipse mihi defuisse videar. grandes nodi omnes digitorum articulos medios obsiderunt, et brachia vix ossibus haerent, nec ισχιὰς καὶ λιθίασις vellicare me desistunt. Caput autem recognitione Demosthenica et Aeschinea, et stomachus diurna nocturnaque sessione elanguerunt, vt alteri exercitatione corporis, alteri quiete ingenij magnopere sit opus. Tuam vero Excellentiam et valetudine parum esse commoda, et angi animo, inuitus accepi: sed illo delectatus sum, quod Hainzelio nostro scripsisti, te aequanimitate Christiana adhibita, subsidio patientiam tibi comparasse: quae est vna miserrima, sed omnibus valetudinarijs, praesertim ijs, οὐς οὐκ ἐᾷ τοῦ σώματος κρατεῖν ὁ δαιμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον, in primis necessaria. Hanc amplectamus, haec vna tandem nos in portum perducet, minore cum molestia, quam χειμῶνας ἔτερους τοῖς ἀναγκαίοις, κατὰ μένανδρον, προσαγομένους. Maxima aetatis pars vtrique nostrum confecta est. Quod reliquum est aei (si quid superesse volunt Dij) operam demus, vt, si non iucundè, at fortiter exigamus: etsi profectò, in tot corporis et fortunae offensionibus, mihi nonnunquam dolores et aerumnae penè omnem (vt Plautino verbo vtar) ex animo expectorant sapientiam. ἀλλ' ὡς δυνάμεθα. μᾶλλον δὲ ἐνδυναμώσειεν ἡμᾶς ὁ παντοκράτωρ καὶ πολυέλεος θεός. Ciceroniana mittam prima occasione: quae si serius se obtulerit: magnitudo codicis in causa erit, quem scribit typographus se Francofordiae 18 pazijs vendere: vt qui terniones habeat circiter 60. De laureola et patronis lucubrationum mearum, corām, vti spero, agemus. Sat cito, si sat bene. Vale. Augustae Vindelicorum, 12 Cal[endas] Maij 1569.

Hieronymus Wolfius.

D. Zwingeri literas per errorem aperui: sed eo mox agnito, non lectas denuo clausi. cuius facinoris peto veniam. Is enim ego sum, qui arcani ipse nihil habeam, et aliorum arcana minimè curem.

Ioannes Lewenklaus se à D. Sambuco quicquam accepisse negat: quod illi tuam E. per occasionem indicare velim. Mihi ipsi occupato et itineri accincto plura scribere non vacat.